

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8C/8/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313200510
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2016:5313200510.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Čadci sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou v právnej veci navrhovateľa Intrum Justitia Debt Finance AG, IČO: CHE-100.023.266, so sídlom Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarsko, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Karadžičova 8, 821 08 Bratislava proti odporcovi F. D., O.. X.X.XXXX, V. N. XXX/X, XXX XX Č. X v konaní o zaplatenie istiny 2.617,19 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.311,76 € spolu s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.311,76 € od 21.2.2012 do zaplatenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Návrh vo zvyšku z a m i e t a .

III. Žiadny z účastníkov konania n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Pôvodný navrhovateľ (Obchodná spoločnosť Profidebt Slovakia, s.r.o.) sa na základe skutočností uvedených v návrhu zo dňa 28.12.2012 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd označenému odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 2.617,19 € s príslušenstvom a nahradiť trovy konania.

V priebehu konania súd uznesením č. k. 8C/8/2013-33 zo dňa 8.6.2014 pripustil zmenu na strane navrhovateľa z dôvodu, že pôvodný navrhovateľ zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 31.1.2014 previedol pohľadávku uplatnenú v tomto konaní na spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o. Následne nový navrhovateľ v priebehu konania vzal návrh v časti o zaplatenie 753,18 € titulom zmluvných pokút a poplatkov a úroku z omeškania vo výške 0,05% denne zo sumy 1.864,01 € od 21.8.2008 do zaplatenia späť. O tomto procesnom návrhu súd rozhodol uznesením č. k. 8C 8/2013-50- zo dňa 14.10.2015. Predmetom konania naďalej zostalo zaplatenie istiny vo výške 1.864,01 € a úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.864,01 € od 21.2.2012 do zaplatenia.

Odporcovi bol návrh doručený dňa 10.3.2016, odporca sa písomne k návrhu nevyjadril, uplatnený nárok nerozporoval ani čo do dôvodu ani čo do výšky, v konaní zostal nečinný.

Súd vykonal vo veci pojednávanie, na ktoré sa nedostavil ani navrhovateľ ani odporca. Navrhovateľ svoju neúčast' ospravedlnil, súhlasil s tým, aby súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Nepožiadal o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Odporca svoju neprítomnosť neospravedlnil, rovnako nepožiadal o odročenie pojednávania z vážneho dôvodu. Za splnenia podmienok § 101 ods. 2 OSP súd vykonal pojednávanie v neprítomnosti účastníkov konania. Dokazovanie vykonal oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise - návrh čl. 1-3, žiadosť a zmluva o poskytnutí účelovej pôžičky čl. 4, definície a výkladové pravidlá k zmluve o pôžičke čl. 5, list právneho predchodcu pôvodného

navrhovateľa čl. 6, tabuľka čl. 7, zmluva o postúpení pohľadávok čl. 10-13, návrh na zmenu navrhovateľa čl. 28, zmluva o postúpení čl. 30, identifikácia postúpenej pohľadávky čl. 30 rub, uznesenie čl. 33, uznesenie čl. 41, späťvzatie návrhu v časti čl. 45, prehľad úhrad odporcu čl. 46, uznesenie čl. 50. Na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav veci.

Právny predchodca pôvodného navrhovateľa spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a odporca uzavreli dňa 16.1.2008 Zmluvu o poskytnutí účelovej pôžičky, na základe ktorej bola odporcovi schválená výška pôžičky 60.817,99 Sk (2.018,79 €), ktorú sa odporca zaviazal splácať v 42 mesačných splátkach po 2.080,- Sk (69,04 €), RPMN 24,02%, pri spôsobe splácania mesačných splátok poštovou poukážkou. Zo Všeobecných obchodných podmienok (bod 6 podmienky splácania) súd zistil, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku, a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve a/alebo VOP. Pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo v zmluve a/alebo podmienkach a/alebo VOP stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. V jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poplatok za poskytnutie pôžičky. Z podania, ktorým navrhovateľ vzal návrh v časti späť, mal súd zistené, že prvá splátka sa stala splatnou 20.2.2008. Z tvrdení produkovaných v návrhu vyplýva, že odporca sa dostal do omeškania s úhradou splátky splatnej dňa 20.8.2008, teda so siedmou splátkou, odporca teda zaplatil 6 splátok po 69,04 €, spolu sumu 414,24 €. Dňa 12.12.2011 uzatvorili spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako postupca a pôvodný navrhovateľ Profidebt Slovakia, s.r.o. ako postupník, zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej postúpila spoločnosť Consumer Finance Holding na pôvodného navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Túto skutočnosť mu oznámila listom zo dňa 5.1.2012. Tým mal súd danú aktívnu legitimáciu navrhovateľa.

Vzhľadom na dátum uzavretia zmluvy o pôžičke (16.1.2008) súd na vec aplikoval ustanovenia právnych predpisov účinných k tomuto dátumu.

Podľa ust. § 2 písm. a) z. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoSÚ“) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 3 ods. 1 a 2 ZoSÚ veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ust. § 3 ods. 5 ZoSÚ pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí byť spotrebiteľ písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami podľa § 4. Na požiadanie musí veriteľ poskytnúť spotrebiteľovi ďalšie doplňujúce informácie.

Podľa ust. § 4 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa ust. § 4 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa ust. § 4 ods. 5 ZoSÚ od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 5b zák.č. 250/2007 Z.z. orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Právny vzťah medzi navrhovateľom, resp. jeho právnym predchodcom a odporcom je od svojho vzniku zmluvným vzťahom medzi spotrebiteľom a dodávateľom. Zmluva, ktorá bola medzi nimi uzatvorená, je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 a násl. Občianskeho zákonníka, pretože odporca nemohol individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzatvorenie zmluvy o pôžičke. Uvedená

zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere, keďže jej predmetom je poskytnutie úveru, ktorý sa odporca zaviazal právnomu predchodcovi navrhovateľa ako veriteľovi vrátiť v dohodnutých splátkach, teda ide o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky (§ 2 písm. b/ ZoSÚ). Právny predchodca navrhovateľa bol v čase uzavretia zmluvy v postavení veriteľa a zároveň dodávateľa s poukazom na predmet podnikania a odporca bol v postavení spotrebiteľa, pretože pri uzatváraní zmluvy o pôžičke nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Táto okolnosť z pripojenej zmluvy nevyplýva a navrhovateľ opak tohto postavenia odporcu netvrdil ani nepreukázal žiadnymi dôkazmi. Uvedený právny vzťah sa preto spravuje ustanoveniami Obč. zákonníka a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný len z časti. Na základe Zmluvy o poskytnutí účelovej pôžičky zo dňa 16.1.2008 právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi pôžičku v sume 2.018,79 €, ktorú sa odporca zmluvou zaviazal splatiť v 42 mesačných splátkach po 69,04 €. Z podania, ktorým vzal navrhovateľ v časti návrh späť, vyplýva, že splatnosť prvej splátky mala nastať dňom 20.2.2008, konečná splatnosť úveru mala nastať 20.7.2011 (42 mesiacov). Zo skutkových tvrdení uvedených v návrhu, ktoré si súd osvojil, keďže ich odporca nerozporoval, vyplýva, že odporca zaplatil z uvedenej zmluvy sumu 414,24 € (6 splátok po 69,04 €). Súd nemal tvrdené ani preukázané, že by došlo k odstúpeniu alebo k vypovedaniu uvedenej zmluvy, ani to, že by veriteľ využil svoje právo predčasne ukončiť zmluvný vzťah. Súd ustálil, že zmluvný vzťah skončil dátumom splatnosti poslednej splátky (20.7.2011), teda konečnou splatnosťou úveru. Odporca sa dostal teda dňa 21.7.2011 do omeškania. Týmto dňom zároveň začala plynúť premlčacia doba, uplynula dňa 21.7.2014, návrh bol podaný dňa 14.1.2013.

Keďže nedošlo k zosplateniu, k odstúpeniu ani vypovedaniu zmluvy, ktorými by došlo k predčasnému zániku zmluvy a zmluva zanikla konečnou splatnosťou dňom 20.7.2011, bolo potrebné zaoberať sa premlčaním jednotlivých splátok. Splátky splatné do 14.1.2010, teda splatné viac než tri roky pred podaním návrhu, považuje súd za premlčané. Navrhovateľ má nárok na zaplatenie splátky splatnej dňa 20.1.2010 (24. splátky) až splátky splatnej 20.7.2011 (42. splátky), spolu na zaplatenie 19 splátok po 69,04 €, teda na zaplatenie sumy 1.311,76 €.

Súd sa zaoberal ďalej náležitosťami zmluvy, keď dospel k záveru, že zmluva neobsahuje údaje o výške úrokov z úveru, ani o sume, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Podľa bodu 6 Všeobecných obchodných podmienok je klient povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve alebo Všeobecných obchodných podmienkach, pričom v jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poplatok za poskytnutie pôžičky. Teda zmluva o poskytnutí pôžičky zo dňa 16.1.2008, ani Všeobecné obchodné podmienky neobsahujú konkrétny údaj o výške úrokov z úveru. Spôsob určenia úrokov zo spotrebiteľského úveru tak, ako je uvedený vo všeobecných obchodných podmienkach pre bežného spotrebiteľa nemá žiadnu výpovednú hodnotu. Takáto formulácia nespĺňa kritéria podľa § 4 ods. 2 písm. a) ZoSÚ, ktoré jednoznačne hovorí o konkrétnej výške úrokov. Úverovej zmluve chýba aj dôležitý údaj o splatnosti jednotlivých splátok. Vzhľadom na absenciu uvedených náležitostí, navrhovateľ ako veriteľ v zmysle § 4 ods. 5 ZoSÚ nemôže žiadať od odporcu ako spotrebiteľa zaplatenie úrokov ani iné poplatky. V konaní bolo navrhovateľom doloženými listinnými dôkazmi preukázané, že odporca z poskytnutej pôžičky (2.018,79 €) zaplatil 414,24 € (6 splátok po 69,04 €). Navrhovateľovi by preto vznikol nárok na zaplatenie sumy 1.604,55 €.

Predchodca navrhovateľa sa návrhom domáhal zaplatenia sumy vo výške 2.617,19 €. V priebehu konania vzal návrh späť v časti o zaplatenie sumy 753,18 €, predmetom konania tak zostalo zaplatenie sumy vo výške 1.864,01 €. Predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi pôžičku v sume 2.018,79 €, odporca z nej uhradil 414,24 €. Navrhovateľovi by preto patril nárok na zaplatenie 1.604,55 € (1.864,01 - 1.604,55 = 259,46 € - nárok je v tejto časti nedôvodný). Keďže sa však súd bol povinný z úradnej povinnosti zaoberať prípadným premlčaním nároku alebo jeho častí, skúmal premlčanie jednotlivých splátok. Dospel k záveru, že navrhovateľ má nárok na zaplatenie 19 splátok po 69,04 €, teda nárok na zaplatenie sumy 1.311,76 € (1.604,55 € - 1.311,76 € = 292,75 € - nárok premlčaný).

Nakoľko sa odporca dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, je povinný zaplatiť navrhovateľovi aj úrok z omeškania. Pretože navrhovateľ si uplatnil úrok z omeškania v zákonnej výške, súd mu ho priznal v plnom uplatnenom rozsahu v súlade s § 517 ods. 2 v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády

Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., keď zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 1.311,76 € od 21.2.2012 do zaplatenia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP, podľa ktorého mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov právo. V danom prípade navrhovateľ žiadal zaplatiť 2.617,19 € (100%). Súd vyhodnotil jeho nárok za dôvodný v rozsahu istiny vo výške 1.311,76 € (50,12%), v tomto rozsahu bol navrhovateľ úspešný a naopak, odporca neúspešný. Vzhľadom na takmer rovnovážny pomer úspechu a neúspechu účastníkov konania, súd žiadnemu z nich náhradu trov konania v súlade so zákonným ustanovením § 142 ods. 2 OSP nepriznal.

Súd záverom čo do vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporcu ako spotrebiteľa, t. j. Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov (čl. 44) konštatuje, že vedľajší účastník bol súdom poučený a vyzvaný k predloženiu súhlasu odporcu so vstupom vedľajšieho účastníka konania do konania na jeho strane podľa § 93 ods. 2 a 3 novely OSP (čl. 31 a čl. 32). Novela OSP vykonaná zákonom č. 353/2014 Z. z., výslovne v § 93 ods. 3 OSP vyžaduje, že ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o jeho vstupe do konania musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. Aktuálna právna úprava teda viaže prípustnosť vedľajšieho účasti spotrebiteľského združenia na explicitný súhlas spotrebiteľa s jeho vstupom do konania. Nakoľko zákon č. 353/2014 Z. z. neobsahuje žiadne intertemporálne ustanovenia vylučujúce okamžitú aplikáciu aktuálneho znenia § 93 ods. 3 OSP, nemôže súd platnú procesnoprávnu úpravu opomenúť/nerešpektovať (napr. uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/115/2012 zo dňa 25.2.2015). Keďže vedľajší účastník napriek výzve súdu súhlas nedoručil, v súlade s § 93 ods. 2 a 3 novely OSP (zákon č. 353/2014 Z. z., účinný od 1.1.2015) súd na vedľajšieho účastníka konania neprihliadal, teda nepovažoval ho za účastníka konania a to bez rozhodovania o nepripustení do konania. Vychádzal z doslovného znenia § 93 ods. 2 OSP: „Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.“ Z uvedených dôvodov súd nemal povinnosť doručiť vedľajšiemu účastníkovi konania návrh a ostatné podania, pretože sa na neho „neprihliada“, má sa za to, že nie je vedľajším účastníkom konania (§ 79 ods. 4 prvá veta OSP: „Návrh na začatie konania a jeho prílohy doručí súd ostatným účastníkom do vlastných rúk.“). Normy hmotného práva sa aplikujú v stave platnom a účinnom ku dňu vzniku právneho úkonu. Normy procesného práva (teda aj § 93 ods. 2 a 3 novely OSP, účinné od 1.1.2015) sa vzťahujú ihneď od 1.1.2015 na všetky prípady v čase rozhodovania. Inak povedané, súd aplikuje to procesné právo, ktoré je platné a účinné v čase rozhodovania. Z tohto dôvodu aj na tento prípad aplikoval ustanovenie § 93 ods. 2 a 3 novely OSP a na vedľajšieho účastníka konania neprihliadal. Súd má za to, že mu neodňal možnosť konať pred súdom. Ďalej súd s týmto subjektom nekonal ako s vedľajším účastníkom konania a o jeho vstupe nerozhodoval.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline, písomne alebo ústne do zápisnice.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.